

Published on Suomen Homeopatian Foorumi ry. (<http://www.homeopatiaforum.fi>)

[Etusivu](#) > Season`s Greetings ja muita ajatuksia!

Season`s Greetings ja muita ajatuksia!

Joka vuosi se tuntuu alkavan aikaisemmin. Joulu.

Olemme oppineet tanssimaan oikeassa tahdissa kuin sirkushevoseset. Heti kun kauppojen kimaltelevat koristeet sokaisevat syyspimeät silmämme ja sielumme alkaa janota valoa ja punaista väriä lämmöksi ulkoista sadetta ja kylmää torjumaan, alkaa joulu? Koristelemme kotimme ja kuusemme, nauttimme glögiä, syömme kinkkua ja laatikkoja jo lokakuussa?

Laskiainen ja Runebergin päivä ovat siirtyneet kalenterissa ilman muuta tammikuulle, koska nauttimme asiaan kuuluvia pullia ja torttuja silloin. Pääsiäinen on liikkuva juhla sekin ihan oikeastikin, mutta jos mämmiin on uskomista, pääsiäinen on liikahtanut mielummin alkuvuoteen kuin maaliskuu- huhtikuun vaiheille.

Elämme kaiken etukäteen. Mitä meille jää jäljelle, kun varsinainen ajakohta koittaa?

Meille jää seuraavan asian odottaminen. Tai menneen muisteleminen.

Kaikki homeopaattit tietävät varmasti, että aine *per excellence* kaikille niille, jotka **muistelevat menneitä** ja haaveilevat sentimentaalisen musiikin soudessa kaikkea sitä, mikä ei koskaan enää palaa, on **Natrium muriaticum**. Paras apu ko. aineen muistamiseen lienee tarina Raamatusta, jossa kerrotaan Sodomian ja Gomorran hävityksestä. Loot-niminen heppu pääsi

pakenemaan perheineen hävityksen keskeltä yhdellä ehdolla: hän ei saanut katsoa taakseen.

Miten sitten kävikään! Hänen vaimonsa ei voinut vastustaa kiusausta, vaan kääntyi, varmaan suruissaan, vielä kerran luomaan silmäyksen kaikkeen siihen, mikä piti nyt jättää taakse. Ja kuten tiedetään, hän muuttui suolapatsaaksi. *Natrium muriaticum*-kuvassa olevat ihmiset katselevat kaihoisesti taaksepäin, muistellen sitä ?vanhaa hyvää aikaa? ja unohtavat elää *tässä ja nyt*, antavat menneen jähmettää itsensä ja unohtavat, että tulevaisuuskin on vielä kokematta.

Mutta entäpä ne, jotka odottavat alkavansa elämään ?sitku??

Nuorena on ihan luonnollista rakennella pilvilinnoja oikeaa elämää odotellessa. Elää omissa fantasioissaan, olla *herkkä* kuin sadun prinsessa, joka tunki seitsemän patjan alla piilottelevan pikku riikkisen herneen. Jopa *pieni hipaisu* iholla tuntuu pahalta. **China**-kuvasta löytynee apua, jos pilvilinnassa asuminen tuntuu voittavan tosi elämän.

Toinen aine ikuiselle ?sitku?-suunnittelijalle on tietenkin **Sulphur**. Sulphur-kuvassa oleva ihminen filosofoi maailman valmiiksi mitä ihmeellisimmin suunnitelmin. Samanaikaisesti pari vuotta aikaisemmin avattu TV-vastaanotin odottelee sisälmykset pöydällä kärsivällisesti takaseinänsä sulkemista. Asia ei häiritse *Sulphur-isäntää* millään tavalla, koska hän elää jo seuraavaa ?sitku?-vaihettaan: Hänhän voisi oikeastaan rakentaa ajatuksen voimalla kanavat vaihtavan aparatuurin. Tai laskea matemaattisesti seuraavat oikeat lotto-numerot!

?Sitku?? , jonkin tulevaisuudessa tapahtuvan odottaminen, voi luoda meihin myös käsittämättömän sisäisen kiireen. Emme tarpeeksi nopeasti ehdi perille ?ei-mihinkään?, aika matelee. **Medorrhinum, Mercurius, Nux vomica** voivat olla ongelmaa helpottavia aineita.

Jos odotamme tulevaa tapahtumaa pelon sekaisella jännityksellä, **Argentum nitricum** palauttaa rauhan niin vatsaan, (johon on muuttanut parvi perhosia) kuin ääneenkin (joka jostain syystä kieltäytyy kulkemasta kurkunpäästä kauemmaksi). Jos taas jalat kieltäytyvät kävelemästä estradille ja polvien tilalle on ilmestynyt hyytelöä, eivätkä sääretkään lopeta tutinaansa, **Gelsemiumia** on syytä huutaa apuun.

?Sitku? voi olla lohdututtavaakin. Jos oikein kovasti pelkäämme jotain koitosta tulevaisuudessa, voimme aina mielessämme paeta ?sitkuun?, kuvitella, miltä tuntuu sitten kun tentti on ohi, työpaikkahaastattelu takanamme, asuntolaina maksettu, elämän rapakkopaikka ylitetty? Tylsä arki on helpompi kestää, kun mietimme, että ihana loma odottelee meitä *sitku?* Usein kuitenkin, kun olemme saavuttaneet kovasti odottamamme hetken, emme sitä oikein enää huomaakaan, kun suunnittelemme niin kovasti jo seuraavaa?

?Sitku? on oikea jouluku:

Olemme jo kyllästyneet kaikkeen tingel-tangeliin, ostareissa tauotta soineisiin joululauluihin, pikkujouluihin glögeineen, jouluruokineen?

Olemme ehtineet napsauttaa leipoessamme sormemme kuumaan uunipeltiin (apua, **Cantharis!**), jahdanneet lahjoja ystäville ihmistungoksessa henki salpautuneena (Aconitum, tule ja auta!)? kantaneet saaliimme selkää vääränä kotiin toivoen joskus palautuvamme venähdyksistä ja mustelmista (**Arnica, Ruta**)?, Riehuneet perheen jättämien sotkujen kanssa

ja siivonneet kodin ihanaan, puhtauteen (**Arsenicum**)? Koristelleet koko talon mieleisemmeksemme kaunein, toisiinsa sointuvin värejin ja kukkasin (**Carsinosin**) ja lääkinneet perheen pienimpien jännittyneen, unet vievän pukin odotuksen (**Coffea**)?

Sitten kai kuitenkin, voimme hetken istua aloillamme, katsoa pimenevään talven iltaan ikkunan takana, nauttia rakkaittemme seurasta, joulun läsnäolosta ja toivottaa ?sitkun? jonnekin kauas pois.

Miten se menikään englanniksi?? *Yesterday is gone, tomorrow isn't there yet, that's why today is present.*

Ihanaa joulunaikaa ja lämmintä läsnäolon lahjaa kaikille lukijoille!

Lähde verkko-osoite: <http://www.homeopatiaforum.fi/blogi/seasons-greetings-ja-muita-ajatuksia>